

# Cpt Ζαννής Κουλουμπής

## Θάλασσα; Όποιος έχει βραχεί δεν την ξεχνάει

Ο έφεδρος Ανδριώτης πλοίαρχος Ε.Ν. και αρχιπλοίαρχος Ζαννής Κουλουμπής «πέρασε δύσκολες καταστάσεις στη θάλασσα», αλλά την αγάπησε πολύ και τη θυμάται ως ευχάριστη ανάμνηση.

«Όποιος έχει βραχεί δεν την ξεχνάει», μας λέει. Τη θάλασσα μπορεί κάποια στιγμή να την εγκατέλειψε, αλλά ποτέ δεν την ξέχασε. Συναντηθήκαμε στην Άνδρο και μιλήσαμε από την εποχή του Βιετνάμ μέχρι την εποχή του ΘΕΟΛΟΓΟΣ Π, με στάσεις στην εταιρεία «των τριών Κάπα», και άλλες...

**Σ**υναντήσαμε τον Cpt Ζαννή Κουλουμπή στην πατρίδα του την Άνδρο, στην ξενοδοχειακή επιχείρησή του Saint Louis, στη Χώρα. Κουβεντιάσαμε πολλά και διάφορα, ενδιαφέροντα όλα. Εξαιτίας του. Ευπατριδής, με ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα και πλούσια ναυτική καριέρα. Μας καλωσόρισε στο απάγκιο του, έναν επίγειο παράδεισο που «ναυπήγησε» με μεγάλο μεράκι και γούστο. Τον μοιράζεται με όσους εκλεκτούς επιθυμούν να αναπνεύσουν τον αέρα της πανέμορφης Άνδρου, δίπλα σε ναυτικούς παλιάρια. Εδώ Άνδρος...

**Κύριε Κουλουμπή, ποιο ήταν το ερέθισμα για να ακολουθήσετε το ναυτικό επάγγελμα;**  
«Στα νησιά μας εκείνη την εποχή οι επιλογές ήταν ελάχιστες. Οι βασικές ήταν το ναυτικό ε-

πάγγελμα και η αλιεία. Η Άνδρος λόγω της μορφολογίας του εδάφους της με τα ψηλά βουνά καθιστά πολύ δύσκολη τη γεωργία, οπότε οι βασικές επιλογές ήταν αυτές οι δύο. Εγώ διάλεξα να γίνω καπετάνιος. Μην ξεχνάμε όμως ότι το νησί μου έχει μια πολύ πλούσια ναυτική παράδοση τόσο σε επίπεδο καπεταναίων, όσο και πλοιοκτητών. Οι πλοιοκτήτες της Άνδρου είναι οικογένειες με μακρά παράδοση, η οποία αρχίζει από τις αρχές του περασμένου αιώνα. Πήραν καίρια ιστοφόρα για να εξυπηρετούν τις ανάγκες του νησιού, μετά πήραν και μηχανοκίνητα, τα καίρια αυτά εξελίχθηκαν σε μικρά φορτηγά, τα σιγά-σιγά με τα χρόνια χτίστηκαν ολόκληροι στόλοι από πλοία καθιστώντας έτσι την Άνδρο ένα από τα πιο ναυτικά νησιά».

**Από τα καίρια ξεκινάτε την καριέρα σας;**  
«Όχι. Πήγα γυμνάσιο στη Σύρο και όταν το τε-

λείωσα έφυγα κατευθείαν για το Ρότερνταμ σε ένα βαπόρι του Πολέμου, στην αρχή ναυτόπαις και έπειτα από ένα χρόνο ναύτης. Την επόμενη χρονιά έπιασα στο ίδιο βαπόρι ανθυποπλοίαρχος, χωρίς βέβαια να έχω πάρει το δίπλωμα».

**Πόσο εύκολο ήταν να αναλάβει κάποιος τέτοια καθήκοντα χωρίς δίπλωμα;**

«Την εποχή εκείνη ήταν πολύ εύκολο, μην κοιτάς τι γίνεται σήμερα. Τότε τα βαπόρια ήταν πολλά, κόσμος με δίπλωμα ανθυποπλοίαρχου δεν υπήρχε αρκετός, οπότε ο κάθε πλοιοκτήτης διάλεγε τους εμπειρότερους και τους πιο καταρτισμένους ναύτες και τους προωθούσε αξιωματικούς ανεξαρτήτως διπλώματος. Ήταν καλές εποχές για τα πληρώματα από άποψη ευρέσεως εργασίας, διότι υπήρχε πληθώρα πλοίων».

**Ανθυποπλοίαρχος πάσατε στο ίδιο πλοίο;**

«Όχι. Μόλις με έκανε ο Πολέμος ανθυποπλοίαρχο με πήγε σε ένα ολοκαίνουργιο πλοίο, το MICHLE C, με καπετάνιο τον αξέχαστο Γεώργιο Καλκάνη. Ήταν ένας Ανδριώτης πλοίαρχος διαβασμένος, καταρτισμένος, με εγκυκλοπαιδικές γνώσεις που σπάνιζαν για πλοίαρχο την εποχή εκείνη. Περάσαμε θαυμάσια όλο το διάστημα που υπηρετήσαμε μαζί. Μετά έφυγα από εκείνο το βαπόρι και έπιασα υποπλοίαρχος έχοντας πάρει και το δίπλωμα».

**Πότε αναλάβατε καπετάνιος;**

«Πλοίαρχος για πρώτη φορά στην καριέρα μου ανέλαβα το 1965 σε ένα τάνκερ, το οποίο μετέφερε jet fuel από τον Περσικό στο Βιετνάμ. Κάθισα δύο χρόνια ολόκληρα, χωρίς δίπλωμα, και μετά γύρισα στην Ελλάδα και πήρα το δίπλωμα του πλοίαρχου».

**Εκείνη την εποχή μαινόταν ο πόλεμος στο Βιετνάμ. Πόσο επικίνδυνη ήταν αυτή η αποστολή;**

«Τα πράγματα ήταν όντως πολύ δύσκολα και εξαιρετικά επικίνδυνα. Ο πόλεμος ήταν σε εξέλιξη κι εμείς όταν φορτώναμε από τον Περσικό και πηγαίναμε Βιετνάμ μας έστελναν πολεμικό πλοίο ή υποβρύχιο και μας παραλάμβανε από τη Σγκαπούρη για να μας πάει συνοδεία ως το Βιετνάμ. Οι Βιετναμέζοι είχαν βουλιάξει πάρα πολλά βαπόρια με τορπίλες, τις οποίες έστελναν από τη στεριά. Αν αναλογιστεί κανείς και το εύφλεκτο του φορτίου που μετέφεραν τότε τα πλοία, μπορεί να φανταστεί πόσος κόσμος έχασε τη ζωή του. Ήταν ένα δράμα. Μια πραγματική κόλαση».

**Μετά την απόκτηση του διπλώματος πλοίαρχου πού συνεχίσατε;**

«Το 1967 πήρα το δίπλωμα του πλοίαρχου και συνέχισα να πλοιαρχώ σε διάφορα πλοία, τα οποία μετέφεραν διάφορα είδη φορτίου μέχρι το 1974 που βγήκα στη στεριά».

**Ήταν τότε που αναλάβατε αρχιπλοίαρχος στην εταιρεία του εφοπλιστή κ. Κοσμά;**

«Ναι, κάποια ημέρα του 1974 συνάντησα τυχαία τον κύριο Δημήτρη Κοσμά ο οποίος μου ζήτησε να πάω στο γραφείο του και να αναλάβω αρχιπλοίαρχος στην εταιρεία που είχε ιδρύσει μαζί με τον κύριο Κωνσταντίνο Καραφωτιά και τον κύριο Ηλία Καραηλία. Αποφάσισα λοιπόν τότε να πάω μιας και τον κύριο Κοσμά τον ήξερα πολύ καλά από την εποχή που ταξιδεύαμε μαζί και ήταν Β' μηχανικός, γνωρίζοντας παράλληλα ότι πρόκειται περί ενός αξιόλογου και έντιμου ανθρώπου».

**Πόσα βαπόρια είχαν στην κατοχή τους;**

«Η Stability Lines είχε και φορτηγά διαφόρων μεγεθών και ferries. Αγόραζε και πουλούσε βαπόρια ανάλογα με την εποχή και όσο διάστημα κάθισα εγώ στην εταιρεία πέρασαν συνολικά 28 φορτηγά και 10 ferryboats».

**Σε ποιες γραμμές δούλευαν τα ΕΓ/ΟΓ;**

«Στις γραμμές της Ιταλίας, στο Μπάρι και στο Πρίντιζι μέσω Ηγουμενίτσας και Κέρκυρας, αλλά και στη γραμμή Λεμεσό-Χάιφα από Πειραιά ▶

Γυμνάσιο στη Σύρο και αμέσως μετά πρώτο μάρκο με καράβι του Πολέμου. Πρώτη φορά καπετάνεψε το 1965, σε ένα δεξαμενόπλοιο του Πολέμου. Μάρκο διαρκείας 24 μηνών...





Πολύ σπάνια, πλέον ο γιος ακολουθεί τα ίδια βήματα του πατέρα του, αλλά η οικογένεια Κουλουμπής μπορεί να υπερηφανεύεται και γι' αυτό. Αριστερά ο γιος, δεξιά ο πατέρας

μέσω Ρόδου. Είχαμε πάρει και το ΓΚΟΛΝΤΕΝ ΒΕΡΓΙΝΑ, το μετέπειτα άτυχο ΕΞΠΡΕΣ ΣΑΜΙΝΑ, ένα εξαιρετικό πλοίο, το οποίο είχαμε βάλει να κάνει αρχικά δρομολόγιο από Μπρίντζι-Πειραιά μέσω της γραμμής Ισθμός-Ηράκλειο-Λεμεσό-Χάιφα και μετέπειτα το 1985 έκανε έναν άλλο συνδυασμό δρομολογίου από Πειραιά προς Κάσο-Κάρπαθο-Ρόδο-Λεμεσό-Χάιφα. Στις εσωτερικές γραμμές της ακτοπλοΐας η εταιρεία δεν ασχολήθηκε ιδιαίτερα, παρόλο που πέρασαν κάποια πλοία τα οποία είχαν τα φόντα να δουλέψουν στην ακτοπλοΐα. Για παράδειγμα, το ΓΚΟΛΝΤΕΝ ΒΕΡΓΙΝΑ επί πλοιοκτησίας αδελφών Αγαπητού και μετέπειτα Βασίλη και Αντώνη Αγαπητού δούλεψε δώδεκα χρόνια αδιάκοπα στη γραμμή της Ικαρίας-Σάμου. Όταν η εταιρεία αγόρασε το συγκεκριμένο πλοίο από τη Γαλλία και το έφερε στην Ελλάδα, βλέποντας ότι ήταν ένα εξαιρετικό πλοίο με πολύ κα-

λή ταχύτητα για την εποχή (19,2 κόμβοι) και με άριστη διαγωγή στη θάλασσα, προσπαθήσαμε να το βάλουμε στην ακτοπλοΐα, αλλά δυστυχώς το εγχείρημα απέτυχε».

**Υπήρξε αντίδραση από τις άλλες εταιρείες που κυριαρχούσαν στο Αιγαίο;**  
«Όχι, καθόλου. Εμείς το φέραμε στην Άνδρο, το πλοίο και ο κόσμος ανταποκρίθηκε πολύ καλά. Μάλιστα στο πρώτο ταξίδι στο οποίο κατά κάποιο τρόπο κάναμε εγκαινία, είχαμε βάλει και καπετάνιο τον Ανδριώτη Τάκη Σαμιωτάκη, ο Κάβο Ντόρος ήταν φρεσκαρισμένος. Εγώ καθόμουν στα σαλόνια και συνομιλούσα με τους επιβάτες και όταν βγήκαμε στον Κάβο Ντόρο είπα του καπετάνιου να βγάλει τα stabilizers. Όλοι έλεγαν μετά για το εξαιρετικό ταξίδεμά του παρά την θαλασσοταραχή. Αλλά δυστυχώς ύστερα από μικρό χρονικό διάστημα, με έναν πολύ δυνατό αέρα, το πλοίο έκατσε στη λάσπη του Γαυρίου, οι μηχανι-

κοί δεν πρόλαβαν να κλείσουν τις αντλίες και έτσι ρούφηξαν άμμο, με αποτέλεσμα η μία μηχανή να πάθει στρόφαλο. Αυτό ήταν και το τέλος της προσπάθειάς μας στην Άνδρο. Αργότερα το βαπόρι, λίγο πριν περάσει στην πλοιοκτησία των αδελφών Αγαπητού, έκανε μια νέα προσπάθεια στην ακτοπλοΐα και συγκεκριμένα στη γραμμή Πειραιά-Σαντορίνη-Ηράκλειο-Κάσο-Κάρπαθο-Ρόδο, αλλά κι εκεί είχε ένα ατυχές περιστατικό στην Κάσο με μια προσάραξη η οποία το ανάγκασε να διακόψει τα δρομολόγιά του. Ήταν ένα εξαιρετικό πλοίο, αλλά στάθηκε πολύ άτυχο στα ελληνικά νερά με αποκορύφωμα το τραγικό ναυάγιο στην Πάρο».

**Πώς ήταν το κλίμα στην εταιρεία; Πώς ήταν η συνεργασία σας, δεδομένου ότι είχατε να κάνετε με τρεις ανθρώπους οι οποίοι ήταν οι ιδιοκτήτες μιας εταιρείας;**  
«Η συνεργασία μου ήταν άψογη και δεν θα τους ξεχάσω και τους τρεις για την υπόλοιπη ζωή μου. Με περιέβαλαν με αγάπη και απεριόριστη εμπιστοσύνη για ό,τι κι αν έκανα και με είχαν δίπλα τους ως έναν αξιόλογο συνεργάτη τους παρά σαν υπάλληλο, που θεωρητικά ήμουν. Σε αυτή την εταιρεία πήρα κοντά μου και το γιο μου τον Σταμάτη στα πρώτα θαλασσινά βήματά του».

**Απ' ό,τι γνωρίζουμε, ο γιος σας κ. Σταμάτης Κουλουμπής έπασε πρώτη φορά πλοίαρχος στην Stability Lines.**

«**Ν**αι, στο QUEEN ELENI! Τότε είχε συμβεί κι ένα ωραίο περιστατικό. Ήταν να ξεκινήσει το βαπόρι έπειτα από επισκευή και το θέμα του ποιος θα αναλάμβανε πλοίαρχος το χειριζόταν αποκλειστικά ο κύριος Κοσμάς χωρίς να μου έχει πει το παραμικρό. Εγώ λοιπόν δεν έδωσα σημασία μιας και τον τελευταίο λόγο τον είχε ο πλοιοκτήτης, οπότε όταν ήρθε η ώρα να ξεκινήσει το πλοίο κατεβήκαμε στην πρώτη αναχώρηση μαζί με τον κύριο Κοσμά και λέει σε κάποια μέλη του πληρώματος να φωνάξουν τον πλοίαρχο που ήθελε να τον γνωρίσει ο αρχιπλοίαρχος. Έτσι κι έγινε. Φωνάζουν τον καπετάνιο, κατεβαίνει κάτω και ήταν ο γιος μου ο Σταμάτης! Είχαν συνεννοηθεί και δεν μου είχαν πει τίποτα! Φεύγοντας από το λιμάνι ρώτησα τον κύριο Κοσμά γιατί δεν μου είπε τίποτα και μου απάντησε ότι αν μου έλεγε θα τον έστελνα πρώτα ύπαρχο να κάτσει κάνα χρόνο και μετά αν θα τον έκανα και καπετάνιο! Οντως έτσι ήταν τα πράγματα.

Αν το ήξερα θα τον έστελνα πρώτα ύπαρχο στο βαπόρι και μετά αν ήταν άξιος, να αναλάμβανε καπετάνιος!».

**Έχει βαπόρια σήμερα η εταιρεία;**  
«Έχει επικεντρωθεί στην ποντοπόρο ναυτιλία».

**Φεύγοντας από την Stability Lines πού συνεχίζατε την καριέρα σας;**  
«Φεύγοντας από την εταιρεία των "Τριών Κάπα" πήγα στην εταιρεία Afrossa Lines του κυρίου Ηλία Τροχιδη. Ο κύριος Τροχιδης αγόρασε τότε το SILVER PALOMA από τη Δυτική Γερμανία, ένα πολύ καλό πλοίο και καλοτάξιδο, και το PALOMA από τον κύριο Στρίντζη, στον οποίο ανήκε τότε. Δούλεψαν τότε στην γραμμή από Πειραιά για Ρόδο-Λεμεσό και Χάιφα, έως ότου περιήλθαν στην πλοιοκτησία της Arcadia Lines του κυρίου Μουλόπουλου. Τότε αποφάσισα και εγώ να συνταξιοδοτηθώ, να εγκαταλείψω τη θάλασσα και να επιστρέψω στο νησί μου, την Άνδρο».

**Από όλα αυτά τα χρόνια τι αναμνήσεις έχετε από τη θάλασσα;**

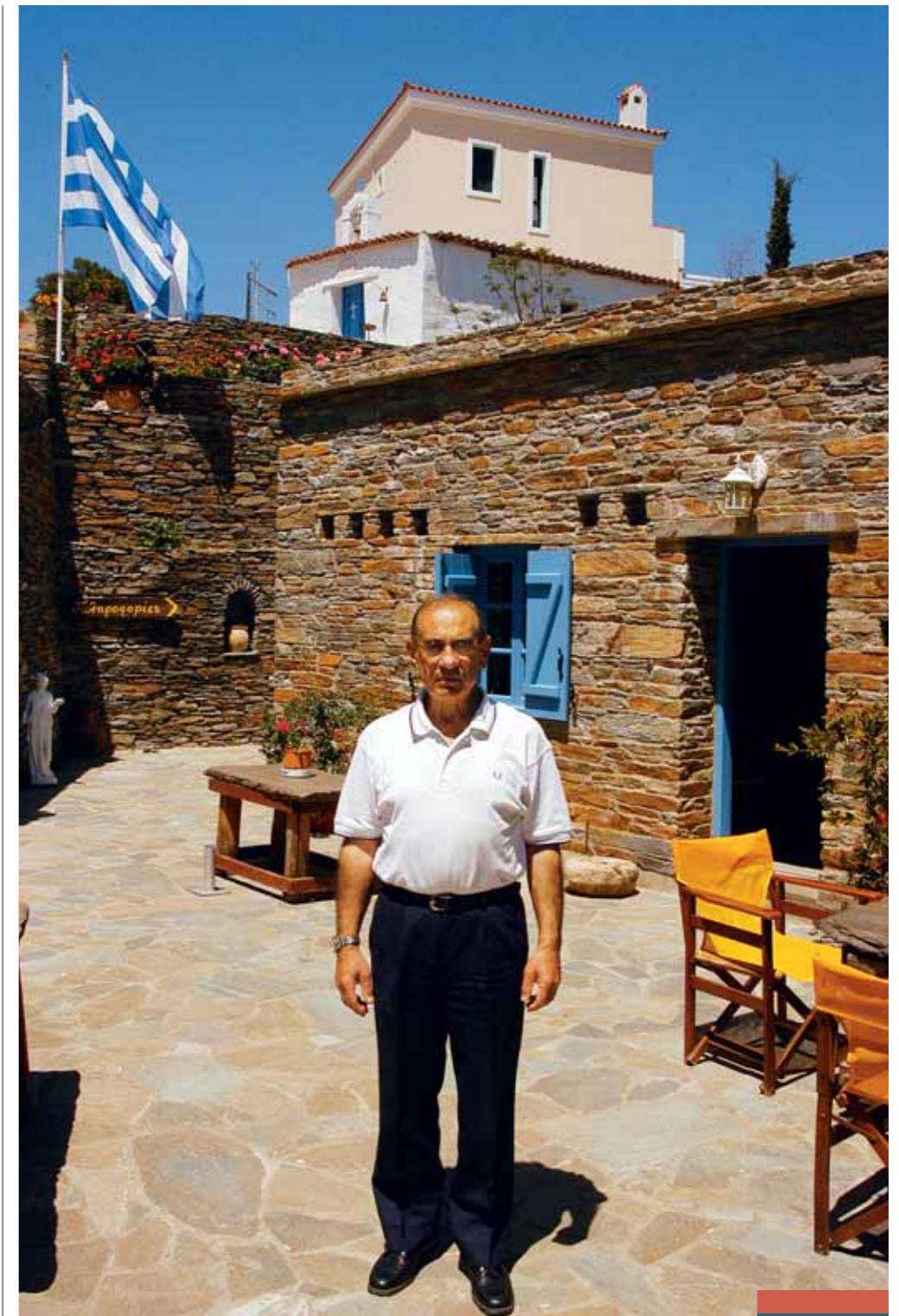
«**Π**άντα ευχάριστες. Πέρασα δύσκολες καταστάσεις στη θάλασσα, όπως σας είπα και πριν με τον πόλεμο στο Βιετνάμ, αλλά την αγάπησα πολύ και τη θυμάμαι πάντα ως ευχάριστη ανάμνηση. Όποιος άνθρωπος έχει βραχεί δεν την ξεχνάει. Ακόμα και τώρα που έχουν περάσει πολλά χρόνια από τότε που ταξίδευα κάθε βράδυ βλέπω στα όνειρά μου ότι ταξιδεύω. Τη θάλασσα μπορεί κάποια στιγμή να την εγκατέλειψα, αλλά ποτέ δεν την ξέχασα».

**Θα διαλέγατε και σήμερα το ναυτικό επάγγελμα;**

«Ασυζητητί ναι! Μεγάλωσα στο νησί μου, την Άνδρο, μέσα στη θάλασσα, ο περίγυρός μου ασχολούνταν όλος με το ναυτικό επάγγελμα, οπότε και τώρα με τις ίδιες προϋποθέσεις η προσοχή μου θα ήταν και πάλι στραμμένη προς αυτή την κατεύθυνση! Τώρα, αν μεγάλωνα σε κάποιο ηπειρωτικό μέρος της Ελλάδας, δεν ξέρω να σου πω. Το σίγουρο είναι ότι δεν μετάνιωσα ποτέ για το επάγγελμα που διάλεξα να ασχοληθώ!».

**Κύριε πλοίαρχε, πώς βλέπετε το μέλλον των Ελλήνων ναυτικών; Κάθε πέρσοι και καλύτερα;**

«Κοιτάξτε... Τα παλιά τα χρόνια υπήρχαν πολλές θέσεις εργασίας, αλλά οι συνθήκες ήταν πιο δύσκολες. Τώρα που οι συνθήκες είναι καλύτερες, έχουν μειωθεί πολύ οι θέσεις λόγω των φτη-



νών πληρωμάτων που στελεχώνουν πλέον τα πλοία. Βεβαίως όμως η ευφυΐα των Ελλήνων είναι πολύ μεγάλη και δεν πιστεύω ότι ποτέ θα χαθεί η ελληνική εμπορική ναυτιλία. Ο Έλληνας ναυτικός είναι τίμιος, φιλότιμος και εργατικός, οπότε πάντα θα είναι εξαιρετικά χρήσιμος στα βαπόρια. Αν για παράδειγμα γίνει μια ζημιά στη μηχανή, ο Έλληνας μηχανικός θα προσπαθήσει να τη φτιάξει ή

τουλάχιστον να την επιδιορθώσει προσωρινά μέχρι να πάει το πλοίο στο πλησιέστερο λιμάνι. Ο ξένος δύσκολα θα το κάνει και εύκολα θα καταφύγει στο γραφείο και θα ζητήσει ριμουλκά και συνεργεία για τη βλάβη».

**Πρόσφατα είχατε ένα δυσάρεστο περιστατικό, το ναυάγιο του κρουαζιεροπλοίου SEADIAMOND. Ποια είναι η γνώμη σας για το ατύχημα;**

Ο κ. Ζαννής Κουλουμπής στον κτήμα του, Saint Louis, στη Χώρα Άνδρου



Η ευφυΐα των Ελλήνων είναι πολύ μεγάλη και δεν πιστεύω ότι ποτέ θα χαθεί η ελληνική εμπορική ναυτιλία. Ο Έλληνας ναυτικός είναι τίμιος, φιλότιμος και εργατικός, οπότε πάντα θα είναι εξαιρετικά χρήσιμος στα βαπόρια

«Ήταν ένα λυπηρό γεγονός το οποίο επηρέασε εκείνες τις ημέρες την εικόνα της χώρας μας στο εξωτερικό. Για το συμβάν δεν ξέρω τι να πω, δεν ήμουν παρών, οπότε δεν μπορώ να εκφέρω άποψη. Οπωσδήποτε όμως το βαπόρι δεν έπρεπε να βρεθεί εκεί τόσο κοντά στην ακτή και να βρει σε χαρτογραφημένο ύφαλο. Τώρα τι το οδήγησε εκεί, γιατί πέρασε από εκεί, ελπίζω το μαύρο κουτί να δώσει κάποιες πληροφορίες και σε συνδυασμό με τις καταθέσεις των υπευθύνων να δοθεί μια εξήγηση και να βγει συμπεράσμα. Όσον αφορά στα όσα έχουν ακουστεί και γραφτεί πρέπει να σημειώσω ότι σ' αυτές τις περιπτώσεις ο μόνος που θα αποφασίσει πού θα πάει το πλοίο να προσαράξει πρέπει να είναι ο καπετάνιος. Είναι ο πλέον αρμόδιος για να λάβει την απόφαση και ουδείς άλλος, είτε εταιρεία είτε κάποιος κρατικός φορέας, δικαιούται να παρέμβει σε αυτή του την απόφαση. Οποιαδήποτε παρέμβαση μπορεί να έχει αντίθετα από τα επιθυμητά αποτελέσματα και πολύ πιθανόν η εταιρεία να χάσει και τα λεφτά που δικαιούται να πάρει από την ασφάλεια».

**Τέτοιου είδους περιστατικά επηρεάζουν την εικόνα του Έλληνα ναυτικού;**

«**Ο** Έλληνας ναυτικός είναι φημισμένος με την καλή έννοια σε ολόκληρη την παγκόσμια ναυτιλία, οπότε τέτοιου είδους περιστατικά δεν μπορούν να επηρεάσουν την εικόνα του. Άλλωστε, τέτοιου είδους περιστατικά είναι μεμονωμένα και σπανίζουν πάρα πολύ στη χώρα μας. Πέραν αυτού όμως, παρότι η υπόθεση φαίνεται εκ πρώτης όψεως να εμπεριέχει ανθρώπινο λάθος, δεν έχουμε στα χέρια μας ακόμη κάποιο επίσημο πόρισμα που να το επιβεβαιώνει και κρίνουμε ακόμη φαινομενικά».

**Στη διάρκεια της καριέρας σας κατείχατε δύο πολύ σημαντικά αξιώματα, του πλοιάρχου και του αρχιπλοιάρχου. Ο αρχιπλοίαρχος είναι η φυσική εξέλιξη του πλοιάρχου ή ένας διαφορετικός ρόλος;**

«Όταν αποδέχτηκα την πρόταση του κυρίου Κοσμά να γίνω αρχιπλοίαρχος της εταιρείας του και να εγκαταλείψω τη θάλασσα, ήξερα ότι θα είμαι ένας υπάλληλος μιας εταιρείας με έναν τίτλο αρχιπλοιάρχου, αλλά καπετάνιος δεν ήμουν σε καμία περίπτωση. Από τη στιγμή που αποφασίσεις να κατέβεις τη σκάλα του βαποριού παύεις αυτόματα να είσαι καπετάνιος. Ο αρχιπλοίαρχος μεριμνά για την καλύτερη λειτουργία του βαποριού, γίνεται διεκπεραιωτής των όποιων προ-

βλημάτων προκύπτουν, αλλά καπετάνιος με την απόλυτη έννοια του όρου δεν είναι σε καμία περίπτωση. Αν και τώρα απ' ό,τι βλέπω από το γιο μου τον Σταμάτη τα δεδομένα έχουν αλλάξει πολύ και πλέον ένας αρχιπλοίαρχος έχει επωμιστεί κι αυτός μεγάλες ευθύνες, ενώ και τα καθήκοντά του είναι ιδιαίτερα αυξημένα».

**Ο γιος σας ακολουθεί μια πορεία που έχει μεγάλη ομοιότητα με τη δική σας. Θέμα γονιδίων ή σύμπτωση;**

«Όχι. Είναι συνδυασμός πολλών πραγμάτων. Είναι θέμα ικανότητας, ταλέντου και θέλησης για μάθηση, την οποία κληρονόμησε από εμένα. Ο Σταμάτης, όπως κι εγώ, ξεκίνησε μικρός με τη θάλασσα. Μικρός έγινε καπετάνιος σε ηλικία μόλις 29 ετών, μικρός έκανε την παραλαβή του BLUE STAR 1 από την Ολλανδία και μικρός έγινε αρχιπλοίαρχος στην SuperFast Ferries! Για να γίνουν όμως όλα αυτά, ο Σταμάτης εργάστηκε πολύ σκληρά, εργάστηκε με συνέση και υπευθυνότητα. Η θέλησή του για γνώση τον έκανε έναν πολύ καταρτισμένο αξιωματικό της ελληνικής εμπορικής ναυτιλίας. Την αγαπάει τη θάλασσα και τα πλοία, γι' αυτό άλλωστε συνεχίζει να πηγαίνει πολύ καλά! Θα μπορούσε αν ήθελε να τα παρατήσει και να ασχοληθεί εδώ, με τις δουλιές μας στην Άνδρο που απαιτούν λιγότερο τρέξιμο και ελάχιστο άγχος, αλλά ούτε που το σκέφτεται κάτι τέτοιο. Θέλει να μείνει εκεί! Στο αντικείμενο που πραγματικά αγαπάει!».

**Κύριε πλοίαρχε, πως περνάτε σήμερα τις μέρες σας;**

«Από τότε που πήρα σύνταξη ασχολούμαι με τα ενοικιαζόμενα δωμάτια, τα οποία διατηρώ στο οικογενειακό μας κτήμα Saint Louis στη Χώρα της Άνδρου! Είμαι όμως και μουσικός στην μπάντα του Δήμου, αλλά και δημοτικός σύμβουλος του Δήμου Άνδρου με την πλευρά της αντιπολίτευσης!».

**Κάποιοι πλοίαρχοι, όταν συνταξιοδοτούνται και επιστρέφουν στα νησιά τους, ασχολούνται με τα κοινά. Ο Γεράσιμος Παξινός στην Ιθάκη, ο Γιώργος Σαμιωτάκης στο νησί σας, ο Γεράσιμος Στανίτσας στην Κεφαλλονιά. Τι είναι αυτό που σας κάνει να ασχολείστε με τα κοινά;**

«Ο ναυτικός έχει γυρίσει όλο τον κόσμο και έχει δει διάφορους πολιτισμούς. Έχει δει πόλεις σύγχρονες, βιομηχανικές με τεράστια ανάπτυξη και μέρη υπανάπτυκτα όπου τα παιδάκια πεθαίνουν στους δρόμους από την πείνα. Έχει δει και έχει πάρει διάφορες ιδέες και εμπειρίες οι οποίες τον καθιστούν χρήσιμο για τη βελτίωση του τόπου του. Από την άλ-

λη, είναι και το διοικητικό. Ένας πλοίαρχος έχει αποκτήσει τεράστια πείρα στο διοικητικό τομέα, πράγμα πολύ χρήσιμο για έναν Δήμο. Και μια και αναφέρατε τον Γιώργο τον Σαμιωτάκη, να πούμε ότι είναι αντιδήμαρχος του Δήμου Άνδρου!».

**Στην Αθήνα ταξιδεύετε συχνά;**

«Η βάση μου είναι εδώ και όλη τη θερινή σεζόν είμαι συνέχεια εδώ. Το χειμώνα πετάγομαι στην Αθήνα για να δω τα παιδιά μου και για να κάνω κάποιες δουλιές, αλλά μετά ξανά πίσω!».

**Πώς κρίνετε τα πλοία που εξυπηρετούν τη γραμμή της Άνδρου;**

«Όλα τα πλοία που έρχονται στο νησί μας είναι πολύ καλά και εξαιρετικά. Μάλιστα τώρα μπήκε και το ΘΕΟΛΟΓΟΣ Π, ένα πλοίο με μεγάλη χωρητικότητα στο γκαράζ, και έτσι δεν νομίζω να υπάρξει ποτέ πρόβλημα μεταφοράς οχημάτων».

**Ταξιδεύατε μαζί του;**

«Όχι. Αλλά ήμουν στα εγκαίνια που έγιναν στον Πειραιά, προσκεκλημένος μαζί με τον έπαρχο της Άνδρου. Έχει επενδύσει η εταιρεία πολλά λεφτά στα σαλόνια του πλοίου, έχει καλό δρόμο και γενικά είναι μια πολύ καλή πρόταση για το νησί μας!».

**Εσείς με ποιο πλοίο ταξιδεύετε;**

«**Ε**γώ προτιμώ να ταξιδεύω με το SUPERFERRY II. Είναι ένα πανέμορφο πλοίο με αξιόλογους εσωτερικούς και εξωτερικούς χώρους και το πιο αγαπητό στη γραμμή. Από την άλλη ο πατέρας του αρχιπλοιάρχου της εταιρείας δεν γίνεται να ταξιδεύει με άλλο πλοίο! Δεν μου πηγαίνει κι εμένα σαν χαρακτήρα! Άλλωστε γνωρίζω προσωπικά εδώ και πολλά χρόνια τον Κώστα Τζώρτζη. Είναι ένας εξαιρετικός καπετάνιος που εδώ και 25 χρόνια περίπου εξυπηρετεί το νησί μας. Αγάπησε τούτο εδώ το μέρος και τους ανθρώπους του και έφτιαξε εξοχικό κοντά στον Αμμόλοχο, ενώ κατέβηκε και υποψήφιος δημοτικός σύμβουλος, δείγμα ότι θεωρεί την Άνδρο δεύτερη πατρίδα του!».

**Ποια είναι τα μηνύματα φέτος για τον τουρισμό της Άνδρου;**

«Τα μηνύματα είναι πολύ θετικά, βλέπω ότι ο κόσμος άρχισε φέτος από πιο νωρίς τις εξορμήσεις του, οπότε προβλέπω να πηγαίνουμε καλά».

**Κύριε Κουλουμπή, σας ευχόμαστε καλή υγεία σε εσάς και την οικογένειά σας, καλό καλοκαίρι και κάθε επιτυχία στις δραστηριότητές σας. ■**

ΗΛΙΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΤΟΣ